

Underbilag til bilag 16

Dansk biologisk station.

Charlottenlund slot, den 24. februar 1951.

Til fiskeriministeriet.

I anledning af ministeriets brev nr. 1572, Fisk J. 1951 nr. B. $\frac{1}{7}$ af 21. ds. vedrørende forslag til lov om saltvandsfiskeri skal jeg udtale følgende.

ad § 15, stk. 7, i den nugældende saltvandsfiskerilov.

Denne bestemmelse har gennem tiderne været et stridens æble mellem de vestjyske fiskere og indvandsfiskerne og var en væsentlig årsag til, at Vestjysk Fiskeriforening i sin tid skilte sig ud fra Dansk Fiskeriforening. Forholdet er det, at der ved Jyllands vestkyst og især på området omkring Horns Rev regelmæssigt er samlet en stor mængde smårødspætter, der på grund af overbefolkning har en langsom vækst. Rødspættene vokser her så langsomt, at de ofte er både 4 og 5 år gamle, inden de når en størrelse af 260 mm, og selv et mindstemål på 250 mm ville fiskeribiologisk set være fuldt forsvarligt, men kun for disse forholdsvis små områder. For vore andre farvande bør rødspætternes mindstemål allermindst være 270 mm, således som jeg har fremhævet det i min mindretalsindstilling til § 18 i forslag til lov om saltvandsfiskeri.

Ved forhandlingerne indenfor lovudvalget om dette spørgsmål gik Dansk Fiskeriforening i overensstemmelse med beslutningen på dens generalforsamling i 1949 ind for en forhøjelse af det gældende mindstemål for rødspætter til 270 mm, men da Vestjysk Fiskeriforening, repræsenteret ved formanden Laurits Thygesen, ikke kunne gå med hertil, enedes flertallet om at beholde det nuværende mål på 260 mm, på betingelse af at særbestemmelsen i den nugældende saltvandsfiskerilovs § 15, stk. 7, bortfaldt.

Idet det må erindres, at Nordsøens rødspættebestand rekrutteres fra opvækstområderne ved kysten, derfor også fra de nævnte områder ved Jyllands vestkyst, er alle fiskeribiologer enige om, at en bortfiskning i stor stil af småfiskene ved kysterne er skadelig for fiskeriet som helhed. Dette er flere gange kommet frem under forhandlingerne om Nordsøkonventionen, og selvom der her kun skulle blive fastsat et mindstemål for rødspætter på 250 mm, har Danmark som bekendt tilbudt en forhøjelse af mindstemålet til 260 mm for levende rødspætter og 270 mm for rensede rødspætter. Dette er i god overensstemmelse med den linie, vi altid har fulgt herhjemme, at man freder bedst om rødspættebestanden ved at skåne ungfiskene.

Da nu altså flertallet indenfor udvalget er enedes om et ensartet mindstemål, kan man ikke herfra anbefale, at særbestemmelsen for vestkysten bliver stående; det vil fiskeribiologisk set være et tilbageskridt.

ad § 19 i forslag til lov om saltvandsfiskeri.

Det er ikke rigtigt, når Esbjerg Fiskeriforening henviser til, at biologerne mener, at fredning af hunrødspætter ingen nævneværdig indflydelse har på rødspættebestandens bevarelse, når ikke samtidig hanrødspættene fredes. Det er tværtimod altid fra vor side hævdet, at en sådan fredning er af stor betydning, idet mælken fra een hanrødspætte indeholder så mange milliarder sædkim, at det er nok til befrugtning af mange hunners æg. Betydningen af en sådan fredning er ikke alene, at så og så mange moderfisk får lov at lægge deres rogn,